

רע"פ 2791/21 - חמזהעוואדאללה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2791/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: חמזהעוואדאללה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפ"ת 6586-12-20 מיום 21.3.2021 שניתן על ידי כב' הנשיא אהרן פרקש וכב' השופטים עודד שחם ואברהם רובין

בשם המבקש: עו"ד קאזם כיואן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' הנשיא א' פרקש וכב' השופטים ע' שחם וא' רובין) מיום 21.3.2021 בעפ"ת 6586-12-20, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת וגזר דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופטת ש' זוכוביץ-אורי) בת"ד 3832-12-16.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע בעבירת הפרת חובת נוסע להתקשר לגופי הצלה, לפי סעיף 1א64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.9.2016 נסע המבקש ברכב בו נהג בן דודו (להלן: הנהג). הנהג עקף את כלי הרכב שלפניו ועבר לנתיב השמאלי נגד כיוון הנסיעה. כתוצאה מכך פגע חזיתית באופנועו של המתלונן, והאחרון נפל ושבר את עצם הבריח והיד. הנהג והמבקש ידעו כי המתלונן נפגע, אך המבקש לא התקשר לגופי ההצלה ולא הזעיקם למקום התאונה.

2. בגזר הדין, עמד בית משפט השלום על עברו הפלילי של המבקש, אשר הורשע בעבר בתקיפת שוטר כשהוא מזוין בנשק, השתתפות בהתפרעות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. עוד עמד על כך שמתסקירי שירות המבחן עולה כי המבקש התקשה להביע אמפתיה לקורבן העבירה, וכי הוא בעל נטייה להתנהלות אלימה ואימפולסיבית. מאידך, התחשב בית המשפט בגילו הצעיר של המבקש וחלקו המצומצם יחסית באירוע. בהתאם לזאת, קבע בית משפט השלום את מתחם הענישה על "מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות" ועד 18 חודשי מאסר. לאחר מכן, גזר בית המשפט את דינו של המבקש לחודשיים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון לתקופה של 6 חודשים; פסילה מותנית; ופיצוי בסך 4,000 ש"ח למתלונן.

3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, והערעור נדחה. ביחס לערעור כנגד הכרעת הדין, מצא בית משפט קמא כי לא הוצגה כל טענה משכנעת העשויה לסתור את החזקה, לפיה היה מודע לתאונה בין הרכב שבו נסע לבין המתלונן. בית המשפט עמד על סתירות בין טענתו בבית המשפט לבין דברים שאמר בחקירתו במשטרה. באשר לגזר הדין, מצא בית המשפט המחוזי כי העונש שנגזר על המערער הוא סביר ומאוזן, ומתחשב גם בנסיבותיו האישיות ובחלוף הזמן מאז התאונה.

4. המבקש אינו משלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני.

נימוקי הבקשה

5. בבקשת רשות הערעור, מתמקד המבקש בעונש שנגזר עליו. על פי הנטען, יש ליתן למבקש רשות ערעור בשל נסיבותיו הייחודיות לכאורה, בהן העובדה שבעת האירוע היה בלחץ ותוך מנוסה מאדם שניסה לפגוע בו; כי הוא נשוי לאישה שאינה עובדת, בשיאו של היריון, והזוג סובל מקשיים כלכליים על רקע מגפת הקורונה; כי הוא מתפרנס כנהג משאית, כך שהענישה על דרך של עבודות שירות ופסילת רישיון תפגע בפרנסת המשפחה; וזאת בשים לב לכך שהפיצויים לנפגע העבירה כבר שולמו.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין (ראו למשל: רע"פ 2137/21 מלכה נ' מדינת ישראל (5.4.2021)). כמו כן, בקשה לרשות ערעור המתמקדת בחומרת העונש שהושת על המבקש, אינה מצדיקה מתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (ראו למשל: רע"פ 7810/20 אלדרוב נ' מדינת ישראל (31.12.2020)).

8. הבקשה שלפני אינה מתיימרת להעלות שאלה עקרונית, אלא מתמקדת בעניינו הפרטי של המבקש.

ובחומרת עונשו. על אף הנטען בה, לא מצאתי כי המקרה נכנס בגדר אותם חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור משיקולי צדק, או כי עונשו של המבקש חורג ממתחמי הענישה המקובלים באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה (ראו והשוו: ע"פ 4289/14 חנונה נ' מדינת ישראל (21.1.2015)).

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשפ"א (27.4.2021).

ש ו פ ט
